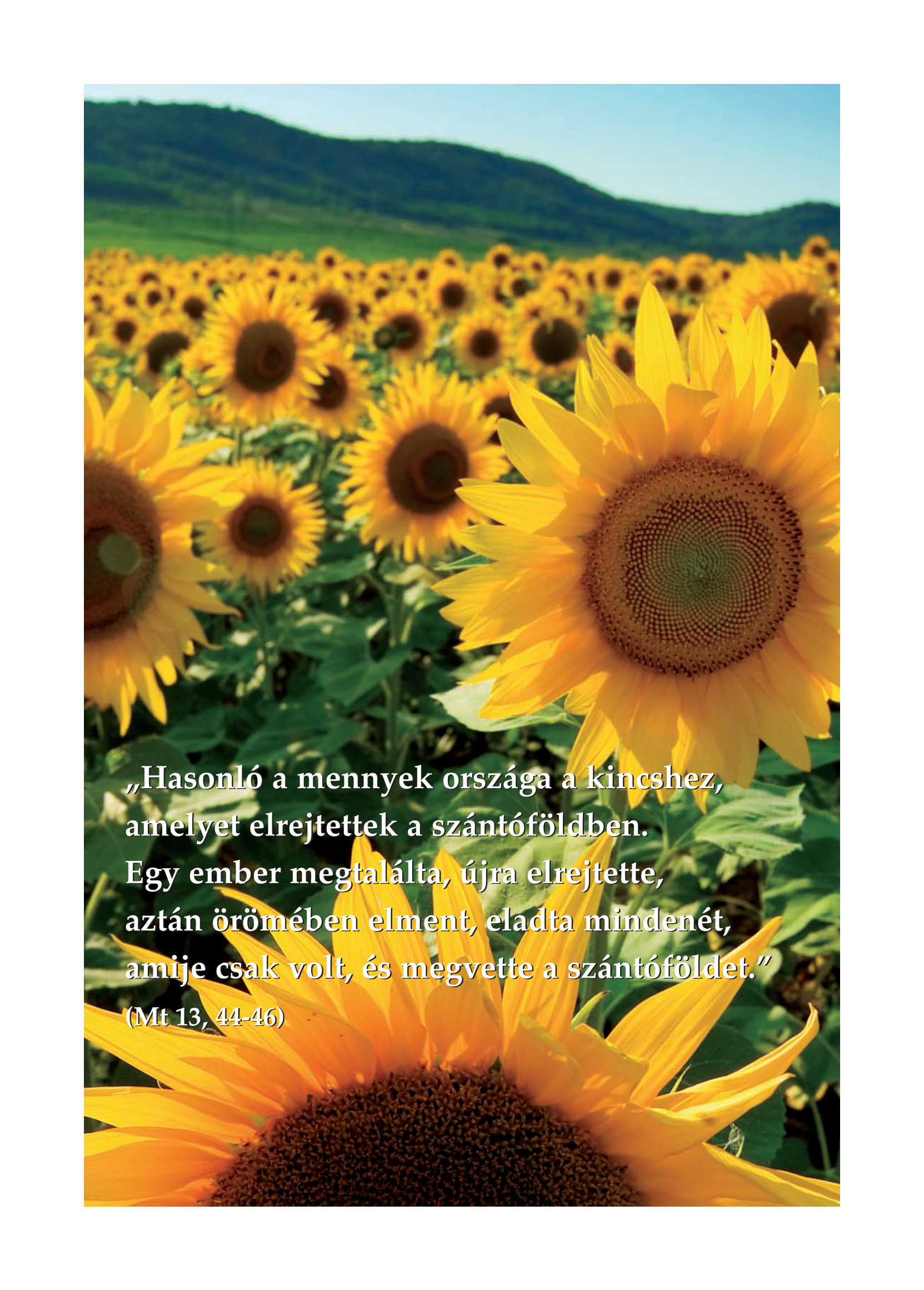

JÓ HÍR

IV. évfolyam, 7. szám
2007. július 25., szerda
Ára: 174 Ft

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

„Hasonló a mennyek országa a kincshez,
amelyet elrejtettek a szántóföldben.
Egy ember megtalálta, újra elrejtette,
aztán örömeiben elment, eladta mindenét,
amije csak volt, és megvette a szántóföldet.”

(Mt 13, 44-46)

TARTALOM:

<i>Takács Gábor:</i> A csendes szolgálat példaképei	3
Visszatekintő	4-7
<i>Takács Gábor:</i> Másfél évszázada a falu közepén	7-8
Harang csendül, ének zendül	8
Ivánbattyán megújult temploma	8
A Fokoláre mozgalom 25 éves jubileuma Egerben	8
<i>Kajtár Edvárd:</i> Köszönet azoknak, akik papok mernek ma lenni	9
<i>Bognár Attila</i> Benedek Krisztusa	9
<i>Kvanduk Frigyes:</i> Az ateizmustól a kereszt misztériumáig	10-11
<i>Gulner János:</i> Mennyekbe felvett királyné	11-12
Nagyboldogasszony	12-13
<i>Dr. Schmidt Pál:</i> Egyenlőség, óh, esélyegyenlőség!	13-14
Ifjúság	15
Városmisszió	16-17
Közlemények	18-19

*Címlafotó:
Szajk, Római katolikus templom*

Alapító: A pécsi megyéspüspök
Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya
Szerkesztőbizottság:
 Garadnay Balázs, Gesztesy András,
 Bognár Attila, Kajtárné Tiborc Mária,
 Kajtár Edvárd, Kvanduk Frigyes,
 Takács Gábor
Szerkesztőség:
 7621 Pécs, Szent István tér 23.
 E-mail: sajtiroda@pphf.hu
Fotó: Fazekas Orsolya, Horváth Gábor
Layout: Komáromi Csaba
Felelős kiadó: Fény Kft.
 Pécs, Janus Pannonius u. 11.
Nyomda: Paskum Nyomda, Szekszárd

A csendes szolgálat példaképei

Takács Gábor

A Boldogságos Szűz Mária Szülei-ről a hagyomány beszél, nem hangosan, leginkább hallgatva. Éppen az ebben a hagyományban a megkapó, hogy nem néma, de nem is locsog. Értésünkre adja, hogy a Jézus

nagyanyja Szent Anna, nagyapja pedig Szent Joachim. Rejtetten, búvópatak módjára ők Jézus családfájához tartoznak, akiknek életén át beteljesedett az atyáknak adott isteni ígéret és kezdetét vehette családjukon belül egy új.

Vajon szeplőtelenül fogantatott lányukhoz hogyan viszonyulhattak? Lehet, hogy csodálkoztak egyszerűségén és meghitt, elmélyült hite látán, és büszkéek voltak Máriára; vagy értetlenkedve nézték Isten iránti lelkesültségét, elmélyültségét? Nem tudjuk és nem is tudhatjuk! De a fejlődés micsoda vonalát húzza Isten Ujja, a Szentlélek, három generáción belül.

Joachim és Anna a maguk egyszerű hitével és az élettapasztalat bölcsességével képesek voltak Máriát Isten útján vezetni, minden nehézség

ellenére. Valószínű - mint ahogy, mi mindannyian - a járni és ember módján élni tanuló isteni Ige is sokat kapott a nagycsaládban tőlük.

A róluk szóló legendák Isten rejtett műveinek csendes szolgálatát emeli ki életükből, sőt ennek példás alakjai: életük Isten titokzatos műveinek közös szolgálatából állt. A közös szolgálat egymáshoz fűz és állandósít családot, közös életet és generációkat, benne mégis megdöbbentő fejlődést lát a hit.

A nyugati kultúra egyik legjelentősebb építőeleme a fejlődés eszméje. Senki nem akar olyan lenni és úgy élni, mint az előző generáció, és legtöbbször olyan feszültséghez vezet a családokon belül és a

generációk között, amelyet már nem bír jelenlegi kultúránk.

Manapság szeretne mindenki harsogó tanúságtétellel kilépni a világ elé, mindegy bármiféle dolgot képviseljen is. Lärmásak a napjaink, szószátyár a félre sikeredett közélet, hiteltelenné satnyult a politikai elit. Különös módon torpant meg az emberi fejlődés Európában. Kultúránk olyan képet fest, mintha Isten Ujja nem írta az emberben és nem lenne képes embereket Isten Országának szolgálatára összefogni! Jézus Krisztus nagyszüleinek példája az ellenkezőjét mutatja. Az élet igazi fejlődését a tiszta szívű emberek látják meg és hálátelt emberek lehelik tovább.

Katolikus németek zarándoklata

Katolikus Németek Egyházmegyei Egyesülete Pécs évente több zarándokutat szervez tagjai számára. Mivel az egyesületnek több, mint háromszáz tagja és még több szimpatizánsa van, gyorsan elkelnek a helyek, hamar megtelik egy-egy busz. Örömmel tölt el bennünket, hogy Mayer Mihály megyéspüspök úr minden rendezvényünk aktív résztvevője, ez alkalommal is ő volt belföldi - máriapócsi - zarándoklatunk vezetője.

A két nap sok-sok kegyelemmel és látnivalóval telt el. Szombaton Kecskeméten voltunk az Öregtemplomban, melyet 2003-ban újjátottak fel, és bementünk a református templomba is. Szentmisénk a Nagytemplomban volt 11 órakor, a Vízitáció olvasmányával. Püspök úr a szentbeszédében az első zarándokról, Szűz Máriáról beszélt, aki szíve alatt hordta Jézust. Mi, zarándokok, lelkiekben Jézussal együtt járjunk mostani és mindennapi földi utunkon!

A délutáni hosszú út első látnivalója Nyírbátorban, a katolikus templomban volt, ahol a helybéli plébános bemutatta a templomot. A gótikus építményben barokk berendezés van, 160 faszoborral. Igen látványos és megrázó a Passió-oltár. A templomban több ereklye található: Szent Erzsébet, Szent István király, Boldog V. Károly csontereklyéi, a szembemiséző oltárasztalban Maximilián Kolbe atya szakálldarabja (*mivel Auschwitzban elégették a holttestét, nincs egyéb ereklye*). A templomban látható festmény az 1936-ban vértanúhalált halt, Ceferino Jiménez Malla-ról, ő az első - spanyol - cigány, akit boldoggá avatott II. János Pál pápa 1997-ben.

A város honlapja ezt írja: „A templom oltárai a hazai barokk falfaragás legszebb darabjai. Közülük az 1731-ben készített Passió- vagy Krucsay oltár kiemelkedik. Vezeklésül készíttette a pallosjogával igaztalanul élő váradi földesúr, a mi Európában egyedülállóan idézi meg mind a tizennégy stációt. A történet a bal alsó sarokban indul az Olajfák hegye jelenetével és a keresztre feszítéssel fejeződik be a jobb alsó sarokban.”

A nyírbátori református templom a gótika egyik Magyarországi „csúcslátnivalója”. A város honlapja ezt írja: „A XV. század második felében Báthori István - az 1479-es kenyérmezei csata törekvő hőse - emelteti Nyírbátor két középkori templomát. A mai református templomot - Johannes olasz mester remekét- családi kápolnának és temetkezési helynek szánták. Késő gótikus stílusban épített református templom legszebb hazai teremtemplomunk. A hálóboltozattal borított egyterű belsőt hatalmas, háromosztású, csúcsíves ablakok világítják meg. ”A haranglábról: „A késő reneszánsz fa harangtorony méretével és korával is kitűnik: a közel 30 méter magas, tölgyfa gerendákból ácsolt torony a mai Magyarország legnagyobb méretű fa haranglába, 1640 körül készült”.

Ide egy esküvő előtt értünk, másik csoporthoz csatlakozva a református lelkész tartott ismertetést.

Máriapócs onnét kb. 9 km, római katolikus temploma igen kicsi. Itt is, mint Nyírbátorban, a képek Szent Filoména tiszteletéről tanuskodnak.

Vasárnap a pócsi kegykép oltáránál vettünk részt szentmisén. Ott volt velünk Keresztes Szilárd püspök úr is. Püspök úr szentbeszéde Keresztelő Szent János napján a földi születésnapról szólt, ő az egyedüli Szent, akinek az Egyház a földi, és nem a mennyei születésnapját tarja számon. Zakariás a templomi szolgálata alatt kapta az angyal tolmácsolta üzenetet, Erzsébet a titkát őrzi, öröme nem hangoztatja. Mária háladala, a Magnificat az Úristen dicsőségét zengi. A Keresztelő elfogadta küldetését, akkor lép elő, amikor szükség van órá. E nap négy kiemelkedő szentjéről elmélkedhetünk, példájukból tanulhatunk.

A máriapócsi honlapról: „A kegyhely kialakulásában alapvető szerepe volt a könnyezés csodájának, amely miatt az egykori fatemplom helyén megépítették a mai bazilikát.

E csoda története 1696-ban kezdődött, amikor a Szent Liturgia közben az egyik pócsi gazda megriadva látta, hogy az ikonosztáz Istenszülő képén Mária szeméből könnyek folynak, az arcvonásai fájdalmat tükröznek.

A templomi gyülekezet is csakhamar tudomást szerzett a csodás könnyezésről. Másnap nagy tömeg vonult a templomba. A szomszédos Kálló római katolikus plébánosa egy tiszt haldokló gyermekét emelte a képhez; a gyermek megérintette a képet és meggyógyult. A boldog anya drágaköves gyűrűt helyezett a kép elé, ezzel nyitotta meg évszázadokra a pócsi Máriát hálásan tisztelő ma sem fogyatkozó sorát.

A kép könnyezése megszakításokkal november 4-től december 8-ig tartott. I. Lipót osztrák császár és magyar király a történetek alapján az egri püspökhöz intézett rendeletével a könnyező Mária-képet Bécsbe vitette. Már a kép Bécsbe szállításakor, útközben is számos másolat készült a csodás képről. Egy ilyen másolat került az eredeti helyére Máriapócsra is.

Az új pócsi kép, az elsőhöz hasonlóan, először 1715-ben kezdett könnyezni. Augusztus 1-én, 2-án és 5-én hullatott sűrű könnyeket. A történeteket bizottság vizsgálta meg, és megállapította, hogy a templomot Mária csodás könnyei másodszer is megszentelt helyé tették.

A kép másodszer 1905. decemberében könnyezett, megszakításokkal szinte egy egész hónapra át. A könnyezés tényét egyházi és világi vegyes bizottság ellenőrizte és megállapította a könnyhullás valóságát.

1948-ban XII. Pius pápa a máriapócsi kegytemplomot bazilika rangra emelte. Így épült a nyírségi tájba a máriapócsi kegytemplom a híres Mária-képpel, erőteljesen meghatározva az itt élők életét, befolyásolva jelenüket és

jövőjüket. 2003-ban Máripócs Magyarország legismer-
tebb kegyhelyeként felvételt nyert az Európai Máriás
Hálózat-ba, mint az a hely, ahol Mária könnyei bűnbána-
tot ébresztenek, könnyeket fakasztanak, és megtérést
eredményeznek.”

*Ima a máriapócsi Istenszülő
kegyképe előtt
Könnyező szűzanyám,
bűnösök menedéke,
könnyeidre kérlek,
eszközöld ki Jézusnál
bűneim bocsánatát;
nyerd meg számomra és enyéimre
Szent Fiad áldását!
Enyhítsd szenvedéseinket,
gyógyítsa meg betegségeinket,
vigasztalj szomorúságunkban,
segíts az erényes életre,
vezess végül a boldog mennyországba! Ámen.*

*Ó, könnyező Szűz,
ó, drága Istenanya,
emlékezzél meg rólam Jézusnál,
most és halálom óráján!
Ámen.*

A visszaút Mátraverebélyen litániával folytatódott, még
ott volt a kántoruk, így orgonás ének is volt . Itt meg-
néztük a forrásokat. Ez a Szentkút - ha nem esik az eső -
egy teljes napi zarándokprogramot kitenne!
Köszönjük Ruzsek Károlynak, az egyesület elnökének a
szervezést, ami nem kis gonddal és fáradozással járt, de
megérte! Hiszen mindannyian szép élményekkel, testben
- lélekben felüdülve tértünk haza.

MKM

Szent Péter napi elismerések

Szent Péter és Pál - egyházmegyénk védőszentjének
ünnepén, a Bazilika búcsúnapján - ünnepi szent-
misét mondott Mayer Mihály megyéspüspök, az egyház-
megye megjelent papjaival. A szentmise végén került sor
az immár hagyománynak számító szertartásra, amikor az
egyházmegyében hosszú időn át szolgálatot teljesítő sze-
mélyeket részesítették elismerésben.

1. Pucsl Józsefné sz. Klem Teréz - Nagymányok
2. Csillag Etelka - Kismányok
3. Vida Jánosné sz. Császár Teréz - Szekszárd
4. Müller János (Kis Müller) - Szekszárd
5. Stiner József - Ócsény
6. Birkás Gyula - Decs
7. Mátrai Ferenc - Pécs, Szent István templom
8. Szabó Julianna - Dunaszekcső
9. Bölcskei Csaba- Dunaszekcső
10. Knippl Ádám - Vajszló
11. Kuti Ágnes - Pécs-Székesegyház
12. Jákli Mária - Dunaföldvár
13. Gallai Sándor - Dunaföldvár

14. Györkö László - Dunaföldvár
15. Varga Kálmánné - Pécs Szent Ágoston templom
16. Kocsis Antalné - Várdomb
17. Kertész János - Újdombóvár
18. Ignác Flórián - Újdombóvár
19. Bischof Ádám - Mecseknádasd
20. Link Tibor - Pécs-Gáraváros
21. Horváth Bernadette - Pécs-Gyáraváros
22. Simon István - Szászvár
23. Palkó Péter - Izmény
24. Hügl Mátyás - Almamellék
25. Ruppert Fülöpné sz. Réger Margit - Maráza
26. Horváth Márta - Ozora
27. Varga Józsefné - Szekszárd
28. Kerekes Márton - Tevel

Az irgalmas Atya vonzásában

A fenti címmel idén huszonhatodik alkalommal népesült be ifjúsággal a csodálatos természeti környezetben, az erdő szélén elhelyezkedő máriagyúdi kegyhely. Több száz fiatal jött el, hogy részt vegyen az Ifjúsági Találkozózon.

Pénteken, az első estén, ha valaki Pécs és Máriagyúd között közlekedett autóval, láthatta, hogy számos fiatal zarándokol gyalogosan a helyszínre, ami 26 km-re volt a kiindulási ponttól. E távolság megtétele azonban nem fáradtá, hanem inkább lelke-sebbé, összetartóbbá kövált az embereket.

Pillanatok alatt megtelt

élettől az amúgy csendes hétköznapi estét élő kegytemplom és környéke. Az egyházmegye minden területéről érkeztek fiatalok, a tizenévesektől egészen az ötvenes korosztályig. Bár Máriagyúdon szinte minden hétvégén búcsúnappal van, ez mégis más. Hiszen végre nem csak az idősebb korosztályt látjuk a padokban ülni, imádkozni, énekelni, keresztutat járni, hanem a jövő keresztény generációját. Azokat, akik vélhetően szabad elhatározásból, Isten útjára irányítják majd gyermekeiket.

A rendkívül színes, önkéntes szervezők által összeállított és lebonyolított programban lelki beszélgetések, szentmise, éneklés és keresztút is szerepelt. Idén Balás Béla kaposvári és Mayer Mihály pécsi megyéspüspököt hívták meg a szombat esti szentmisére.

Balás Béla püspök úr prédikációjában kiemelte zarándok mivoltunkat. Mint mondta, úton vagyunk. A helyes önismertet irányába. Alig félkészek vagyunk, így nagyon rászorulunk Istennek ezernyi segítségére, mely körbevesz, utolér, belém jön, csak éppen rám nem tapos, mert nagyon tisztel. Gyöngéd. Ki kell mondanunk, hogy: Uram, veled szeretnék mélyebb kapcsolatba kerülni és így használhatóbbá lenni a világ számára, segítségére lenni sokaknak.

A Bibliához képest egy statikus, fegyelmezett, hivatalcentrikus világban élünk. Csodálkozunk, hogy külső mozgás híján nincs belső sem. Elfelejtjük, hogy csak úgy mint az autók, behúzott kézifékkal nem indulunk el.

Így kereszténységet csinálni sem lehet. Csak hivatal. Nem lehet egy mondatban mondani a kereszténység receptjét. Annak van sikere, aki úgy tud dolgozni, hogy füstölő mécses nem olt el, nádat nem tör el, hangját sem hallani a piacon, de a kés megáll a levegőben. Nem a nagyobb a jó, hanem a más, ahogy mondja Sík Sándor is. Az a maradandó, aki csendesen a megtérésre törekszik. El kell csendesednünk ahhoz, hogy kiáradjon a Lélek. Ahhoz, hogy meghalljuk a hívó szót.

Így kereszténységet csinálni sem lehet. Csak hivatal. Nem lehet egy mondatban mondani a kereszténység receptjét. Annak van sikere, aki úgy tud dolgozni, hogy füstölő mécses nem olt el, nádat nem tör el, hangját sem hallani a piacon, de a kés megáll a levegőben. Nem a nagyobb a jó, hanem a más, ahogy mondja Sík Sándor is. Az a maradandó, aki csendesen a megtérésre törekszik. El kell csendesednünk ahhoz, hogy kiáradjon a Lélek. Ahhoz, hogy meghalljuk a hívó szót.

Buzdító jelszavakként a következőkkel fejezte be beszédét Balás Béla: „Örülj, ujjongj, köszönj, szólj, de ne bosszú módra. Dicsérj, gratulálj, érzékeny legyél és hidd el, elkezdődik az átváltozás. Az, amikor elindulunk Isten felé a helyes önismertet, a megtérés útján.”

Öröm volt látni, hogy a Máriagyúdi Ifjúsági Találkozó ismét nagyon sokaknak jelentett tartalmas és fontos időtöltést a nyári szünidőben. Vasárnap a találkozó záró szentmiséjét Bartha Zsolt és Király József újmisési atyák mondták. Bár az együttlét csak három napig tartott, de az útvaló, amit kaptak, hónapokig kell, hogy kitartsa, hiszen a lelki táplálék segít minket a szürke hétköznapokban, akkor, amikor nehézségekkel küzdünk, akkor, amikor hivatali keresztényekként éljük napjainkat.

Másfél évszázada a falu közepén

Mecsekfalu temploma megújulva köszöntötte ünneplő híveit. A faluban már az Árpád-korban is létező templomról és plébániáról tesznek említést a pápai tizedlajstromok. Jelzik, hogy a falu a pécsi püspökség baranyai főesperességhez tartozik. Lakossága magyar volt. A török megszállás idején a templom rommá vált, majd 1720 után a német telepesek tették használhatóvá. A lakosság egységesen római katolikus volt.

Az 1829 november 27-én Asbold József parochus által megnyitott Historia Parochiae Janosiensis című munkából pontos képet kapunk a falu vallási életéről, a templom építéséről. Ebből kiderül, hogy a templomot 1856. szeptember 9-én Gruber György diakónus szetelte fel.

A plébánia történetében olvasható, hogy 1896-ban, a templom fennállá-

sának 100. évfordulójára festették e mai is látható belső freskókat. A művészi munkát Bartha Zoltán festőművész végezte.

1965-ben a templom kisebb tatarozására került sor, melyhez a hívek jelentős munkával és adománnyal járultak hozzá.

1968-ban a templomtorony sisakját tették rendbe, mivel beázott a korhadt faszervezet.

1977-ben kezdték meg a templom külső tatarozását, majd 1981-ben történt meg a harangok villamosítása. 1984-ben a templom elektromos vezetékének korszerűsítését végezték, és újra festették a belső falakat.

1992-ben elektromos fűtéssel szerelték fel a templom padjait és elkészült

a padok alatti padlózat cseréje. Felújították az oltárt is.

2007-ben készült el a templom tetőszerkezetének javítása, a templomtorony fémlemez burkolatának állagvédelme, a villámhárító javítása, a parkosítás, valamint a külső festés.

A megújult, megszepült templomért végzett hálaadó szentmisére július 1-én került sor, amikor Mayer Mihály megyéspüspök, Hamar János nyugalmazott és Mátyás Imre jelenlegi plébános mutattak be szentmisét a falu lakosainak, elszármazott híveinek és segítőinek részvételével.

Az alábbiakban a segítséget nyújtókat olvashatjuk, akiknek ezúton is hálásan köszönjük:

1. Mayer Mihály, megyéspüspök
- Pécsei Egyházmegye

2. Páva Zoltán, polgármester
- Komló Város Önkormányzata

3. Jégl Zoltán, alpolgármester
- Mecsekfalui Településrészi Önkormányzat vezetője

4. Páll Lajos, kuratóriumi elnök
- Mecsekfalúért Alapítvány

5. Szilárd Antal, hitközség világi elnöke

- Mecsekfalu lakói

Szakmai segítők:

1. Kóbor Miklós, egyházmegyei főépítész (Pécs)

2. Miltner András és fia Gábor, építész szakemberek (Mecsekfalu)

3. Dr. Balázs Ferenc, építőmérnök (Pécs)

4. Csuzi András, építőmérnök (Pécs)

5. Galács József, komlói városrendelő (Komló)

6. Klesch János, TeGaVill Kft. munkatársa (Komló)

7. Vidolovics Béla, segítő (Mecsekfalu)

8. Kálmán Ferenc, segítő (Mecsekfalu)

9. Laska Emil, segítő (Mecsekfalu)

Harang csendül, ének zendül

Egy régi álom vált valóra, amikor a kisherendi önkormányzat újjá varázsolta a faluban található haranglábát. Az 1800 körül épített harangláb 1963-ban lett utoljára felújítva. Most megújulva, büszkén emelkedik ki a falu házai közül és hirdeti Isten dicsőségét napról napra.

Az újramegáldás Szentháromság ünnepén történt. Ezzel új hagyományt teremtettek a kisherendiek, és ezentúl minden évben e napon gyűlnek össze a falu és a környező települések lakosai.

Ivánbattyán megújult temploma

Új köntösbe öltözött az ivánbattyáni katolikus templom. A több millió forintos beruházás anyagi forrását a falu lakosainak, elszármazottainak, a német kisebbségi önkormányzatnak és a helybéli önkormányzatnak adományaiból teremtették elő. Az ünnepélyes felszentelés adott alkalmat a támogatások megköszönésére, az öröm kifejezésére.

A Fokoláre Mozgalom 25 éves jubileuma Egerben

A Fokoláre Mozgalom magyarországi letelepedésének 25. évfordulójára emlékeztek Egerben július 14-én a Máriapoli keretében, amely a közösség évente megrendezett országos nyári találkozója.

A Fokoláre Mozgalom lelkiisége a '60-as évek végén érkezett el Magyarországra, elsősorban Egerben és Szegeden vált ismertté. 1982-ben Budapesten jöttek létre az első férfi és női „fo-

kolárok”, vagyis a mozgalom szívében jelentő kis közösségek, ahol a lelkiélet él, Istennek szentelt emberek élnek együtt.

Az „A szeretet gyógyít” címmel megrendezett Máriapoli mintegy 800 résztvevője - köztük idősek, fiatalok, kisgyermekes családok - szombaton este emlékezett a 25 évvel ezelőtt történetekre, szóban, élő interjúkkal, videóbejátszásokkal, énekekkel idézve

fel a lelkiiség magyarországi kezdetét. A rendezvényre üdvözlétét küldte Chiara Lubich, a mozgalom alapítója. A Fokoláre Mozgalom ma Magyarországon mintegy 900 tagot számlál és mintegy 10 000 ember kapcsolódik hozzá különböző formában. A mozgalom magyarországi honlapja:

www.fokolare.hu

Köszönet azoknak, akik papok mernek ma lenni

Kajtár Edvárd

Köszönet nektek, hogy hagyátok magatokat meghívni. Hogy egyáltalán elhittétek, hogy Krisztus ma is, most is él, és szólít, keres, hív. Köszönet nektek, hogy hallottátok, sőt meghallottátok őt. Köszönet nektek, hogy hisztek a halált legyőző Feltámadottban. Köszönet nektek, hogy meg vagytok győződve az emberiség, és benne minden egyes ember reményéről Krisztusban. Köszönet nektek, hogy nem hagyátok

magatokat megijeszteni attól a tudattól, hogy ti magatok is esendő emberek vagytok. Köszönet nektek, mert be mertétek fogadni az irgalom titkát, hogy annak szolgálói legyetek. Köszönet nektek, hogy valakiért, az élő, és mindenben és mindenkin túl boldoggá tenni tudó Krisztusért vállaltátok a cölibátust. Köszönet nektek, mert hisztek abban, hogy meg lehet mutatni a személyes, elkötelezett életben és élet által, hogy Isten szeretet bennünket, és hűsége örökké megmarad. Köszönet nektek, mert

nem önmagatokat akarjátok megvalósítani, hanem az Úr akaratát, mert tudjátok, hogy Benne ti magatok is megvalósultok. Köszönet nektek a titkokért, aki Ő, aki él, szeret, jelen van. Köszönet nektek az Ő igéiért, amellyel szátok, megjelenésük, derűtök telve van. Köszönet nektek hitetekért. Köszönet nektek, hogy megesett rajtunk a szívetek, hogy nem hagytok magunkra bennünket, világosság, élet nélkül.

Benedek Krisztusa - Benedek Európája a rend éltető ereje

Bognár Attila

Nomen est omen. A név előjel fordíthatnánk le a római Titus Maccius Plautus (*Kr.e. 250 - Kr.e. 184*).komédia író szavait. A latin a maga tömörségével, a népi megfigyelések alapján frappáns és tanúságos meglátásokat fogalmaz meg ebben a mondatban: a neved a sorsod. Talán a szabatosság és a nyelvhelyesség igényességével azt mondhatnánk: a nevedben elrejtve ott az életutad, de azt is mondhatjuk a név kötelez. Ha igazán kedvünk támad és nem csak felületes, innen onnan összegyűjtött információk alapján akarunk Szent Benedekről, erről a VI. században élt nagyszerű szentről hiteles képet alkotni, akkor legjobb, ha a Regula fényében ismerjük meg őt. A keletről nyugatra terjedő szerzetesség ideálját az egyre jobban megfogyatkozó életszentség miatt veszély környékezte. Remete Szent Antal misztikus alakja inspirálta

keleti aszkétikus életre nyitott nyugati kereszténység lelkületében elérkezett az időt, hogy a szerzetesség immáron megújulva a keresztény Európa alapjaira építsen. Hogy társai közül miért épp ő, Benedek emelkedett ki? Miért az ő nevével fémjelizzük ezt az időszakot, mely oly kedves számunkra, és oly sok évszázadra előre meghatározta az európai kultúra, tudomány, szellemiség, műveltség, gazdaság, államszervezés és közigazgatás pályáját? Az a század, mikor a nagy népvándorlások ideje elkezdődik, mikor a keresztény hitre térítést számos belső és külső körülmény nehezíti, akkor lép elő Benedek, egyszerű szabályaival, élhető keresztény életre meghívva a szerzeteseket: a munka becsületét és szeretetét megtanítva, az imádság, a liturgia szépségén a szentség útján járva, a tudomány, a művelődés és kultúra erejében lélekben erősödve korunk emberének is aktuális tanítását hirdeti: őrizd meg a rendet, és a rend

megőriz téged. Benedek Krisztusa alázatra tanít, vendégszeretetre nevel. Hol vannak akkor még az illetannal, protokollal foglalkozók, amikor Benedek erre is megtanít.

Ebből a közösségből nő majd ki Nagy Szent Gergely pápa, aki megszilárdítja a rendet és felvértezi évszázadokra, hogy a név kötelezzen: hogy Krisztushoz tartozók vagyunk és őáltala egymáshoz kötöttek a lelki testvériség által.

Benedek valóban az Úr nevében jött. Tanítványai valóban az Úr nevében jöttek magyar földre az Ora et labora, imádkozzál és dolgozzál életmottót meghirdetve. Hogy miért? Feleljünk Szent Pál apostol szavait latinul idézve, Ottlik Géza Iskola a határon című művéből kölcsönözve és szeretettel ajánlva: Non est volentis, neque currentis, sed miserentis Dei. (Rom 9,16) Nem azé, aki akarja, sem nem aki fut, hanem a könyörülő Istené. Az Ő műve Benedek élete. Hála érte és köszönet a rend éltető erejéért.

Az ateizmustól a kereszt misztériumáig

Edith Stein - Benedicta nővér

Kvanduk Frigyes

Augusztus 9-én emlékeznek rá az Egyház, a vértanúra, Európa társvédőszentjére.

Illetőleg ez, - 1942. augusztus 9. - megsemmisítésének napja, Rosa testvérel együtt, elhurcolásuk után 7 nappal. Ezekben a napokban még érkeznek jelzések; az utolsó egészen drámai: „Üdvözlét a kelet felé való utazásról! Teresa Benedicta nővér.” Ez az út világosan látja, nem keresi, gólgotai út.

Augusztus 2-án valamennyi holland rendházban letartóztatták és elhurcolták a nem árja származású rendtagokat. Mindez megtorlás volt a július 26-án minden templomban felolvasott tiltakozó pásztorlevélre. Az augusztus 5-én érkezett távirat nyomán a nővérnek csomagokat készítettek, amelyeket két echti férfi vitt körülményes módon Westerborkba, a táborba. Ők beszámolnak Benedicta nővérről való találkozásukról, -amely szerint a német táborparancsnokság rendeletére a katolikus zsidókat a többiektől elkülönítették, és így értük a Zsidó Tanács semmit sem tehetett;- mindezeket a nővér nyugodtan és higgadtan mondta el. Rajtuk keresztül üzent a Kármelbe, hogy még rendi ruhában jár, és amíg csak lehet, meg is akarja tartani, a többiekkel együtt.

Az ő beszámolójukat kiegészíti egy kölni kereskedőnek, Julius Marcannak a visszaemlékezése, akinek feleségével együtt sikerült megmenekülnie: „Az augusztus 5-én beszállásolt foglyok között feltűnt Benedicta nővér mély nyugalma és megadása. Leírhatatlan volt a tábor nyomorúsága és az újonnan érkezettek izgatottsága. Benedicta nővér mint egy angyal járkált az asszonyok között, vigasztalta, segítette, nyugtatta őket. Sok asszony már az örület határán volt. Napok óta nem törődtek gyermekeikkel, tompa kétségbeesésükben magukba roskadtak. Benedicta nővér azonnal oltalmába vette a szegény gyerekeket, mosdatta, fésülte, etette, gondozta őket. Mialatt a lágerben volt mosott, takarított. Szolgálati általános csodálatot váltottak ki mindenkiből.

Amikor egy ízben beszélgettem vele, s azt kérdeztem, hogy mit szándékozik ezután tenni, azt felelte: eddig imádkoztam és dolgoztam, most dolgozom és imádkozom.”

Talán nem követünk el erőszakot érzésvilágával - hitével szemben, ha így formáljuk át szavait: folytatom az életet, most is mindennel szemben.

Mélyen hasonlít ez a világtörténelem felülmúlhatatlan mondatához: „*Atyám kezébe ajánlom lelkemet!*”

Vagyis az életnek van útja - útja a legrosszabbon át is. Van Valaki, aki mindennel szemben Élet, s Hozzá, mert Ő így akarja, belső, elidegeníthetetlen közünk van.

Hogy juthat el valaki ide? Ez kérdés; kérdés volt neki - kérdés nekünk. Messziről indult, mint többnyire mindenki. Felidézhetjük családi hátterét, amellyel sok mindent lehet magyarázni, de a legdöntőbb pontokat nehezen vagy sehogy.

Breslauban, szülővárosában kezdte tanulmányait, sőt két évig itt járt egyetemre is. 21 éves koráig ateistának vallotta magát. Vakációi alatt édesanyját elkísérte a zsinagógába, de ott inkább nagyon szeretett

anyján épült, mint az istentiszteleten. Steinné aggódott is, hogy a filozófiai tanulmányok eltávolítják a vallástól. Félelme nem volt megalapozatlan, kiderül ez Edithnek egy sokat idézett mondatából: „*a filozófia tanulmányozása azt jelenti, hogy állandóan a szakadék szélén járunk.*” Max Scheler hatására kezd gondolkodni a racionalista előítéletek korlátairól, amelyek közt szellemileg felnőtt. Edith ekkor még nem foglalkozik rendszeresen a hit kérdéseivel.

Az életét meghatározó esemény keretét egy tanulmányi-baráti közösség adta. Conrad-Martius és felesége gyakran meghívták gazdaságukba, ahol a gyümölcszedés és az esti szellemi beszélgetés jól kiegészítették egymást. Egy ilyen látogatás alkalmával a házaspárnak el kellett utaznia, ezért a ház asszonya, barát-nőjét a könyvszekrényhez vezette. Edith a következőket így beszéli el: „*találomra kihúztam egy vastag könyvet, Avilai Szent Teréz önéletrajzát. El-*

kezdtém olvasni s úgy megragadott, hogy le sem tudtam tenni, míg a végére nem értem. Amikor befejeztem, azt mondtam magamban: ez az igazság." Isten megragadta, - megtalálta a szívében azt a helyet, ahol ők találkozni tudtak. Hamarosan megkeresztelkedett és ettől kezdve az út mintha hosszabb lett volna a Kármelbe is és az Igazságba is.

1938 nagypéntekén írt verse fémjelzi ezt az utat, amely 16 évre van a kereszttség felvételétől:

*„Ma Veled álltam a kereszt alatt,
És oly tisztán éreztem, mint soha máskor,
Hogy a kereszt alatt lettél anyánk.
Mint gondoskodik már
Egy földi anya hűségre is
Hogy fia végakarátát megtegye!*

*Te meg az Úr Szolgálója voltál,
Az emberré lett Isten léte és élete
A Te létedbe és életedbe volt beírva.
Így fogadtad szívedbe a tieidet,
És szíved vérén keserves szenvedéssel
Szereztél minden léleknek új életet...
Az árát nem sokallod, csak célba érjünk.
Ám akiket kíséretedre kiszemelsz,
Hogy egykor körülállják trónusodat,
Itt kell, hogy álljanak Veled a kereszt
alatt..."*

Itt az igazság már nem az értelem által kódolt valóság, hanem valami sokkal több, tiszteletben tartva az értelem mélységes értékét. Itt az Igazság már az önmagát kiüresítő, önfeledt szeretet, Aki mindenkit magához vonz. A kereszt fája ezt az egyesülést jelképezi. Edith Stein -

Benedicta nővér ebben a jelben ismeri fel életének rendeltetését.

Keresztes Szent János műveinek tanulmányozásában eljut a kereszt iskolájához, vagyis a Jézus Szeretetének jelében vállalt életre. Benedicta nővér életének bemutatását -amelyet a teljesség célkitűzése nélkül tettünk-zárjuk az ő soraival, amit A Kereszt tudományának bevezetésében ír: „Ha a lélek megfelelő mélységben befogadja a hozzá közeledő kegyelmet, akkor mentes lesz a gátlásoktól, könnyedén és örömmel engedi, hogy élő, mozgékony és alakításra kész erő vezesse és formálja.” Akarta, hogy ez az erő vezesse szívét - a vértanúságig.

Mennyekbe felvett királyné

Gulner János

A Szűzanya mennybevitelének ünnepén idézzük fel Prohászka Ottokár püspök úr csodálatos mondatát: „Ma szakadt ki a legszebb lélek a földből az égbe, kiesett a világ gyöngye az Isten ölébe.”

A mai ünnep olyan csodálatos ajándéka az Úrnak, ami fölött minden korban csak örvendezni tudott az emberi szív. Egy új karácsony ez a nap, de nem a földnek, hanem az égnek. Betlehemben karácsonykor az isteni Üdvözítő jött a földre és Őbenne beletekinthettünk az Isten szemébe. A Szűzanya mennybemenetelén, amikor a mennybe tért az angyalok Őbenne csodálhatták meg, milyen a megdicsőült test és Őbenne tekinthettek először egy anya szemébe. A karácsony örvendező éneke a Glória, most az égnek lett hálahimnusz. Hogyan is volt?

Azt mondja az emlékező hagyomány, hogy amikor a Szűzanya meghalt, az apostolok Jozafát völgyébe vitték, oda, ahová áldott emlékü szüleit Joakimot és Annát temették.

Három napot és három éjszakát töltötték sírja mellett imádságos gyászban. Három nap után érkezett oda India apostola, Szent Tamás. Kérve kérte apostoltársait, nyissák ki a sírt, mert ha holtan is, de látni szeretné a Szűzanyát. Amikor a sírt megnyitották, a sír üres volt. Üres, mint Krisz-

tus sírja, húsvét hajnalán. Az apostolok nem csak hitték, hanem hirdették is, hogy a testnek is lesz egykoron mennyei megdicsőülése. Nagyboldogasszony ünnepe mindörökké égi fénybe vonja Hiszekegy imádságunk szavait: „hiszem a test feltámadását és az örök életet”. Az ember egész élete folyamán érzi, hogy igen nagy szüksége van a feltámadásba vetett hitére, igazságára.

A régi görögök legszebb pogány istenszobra, aminek megtekintésére messze földről eljárak az emberek, a pogány istennő Pallas Athene szobra volt. Ott állott az atheni fellegrvár, az akropolis ormain. A hajnal első sugara őt üdvözölte, a lenyugvó nap utolsó fényvillanásával tőle vett búcsút, mielőtt elmerült a salamisi vizekben. Az istennő fején sisak volt, baljában a pajzs, jobbában egy kis Nike szobrot, a győzelem istennőjének szobrát tartotta. Mi volt a pogány felfogás szerint ez az istennő? A tisztaság istennője, akiben testet öltött minden lelki és erkölcsi szépség. A pogány képzelet akkor alkotta őt, amikor már se mámorban, se pénzben, se

hatalomban nem találta életének értelmét. Pogány történet ez, pogány végzettel. A szép szobrot, és a képzetet szép istennőjét már réges régen rommá omlasztotta az idő és a feledés, porát hintette rá a fejlődő értelem. De se a haladó idő, se a fejlődő értelem nem ronthat le semmit a Szűzanya csodálatos személyiségéből, mert őt az Isten állította a történelem fellegvárának ormára, akinek Anyaszentegyház a neve. S amióta ott áll, a múlt századok nem tettek, de nem is tehettek mást minthogy a tisztelőnek és a hódolatnak, a lelkesedésnek és szeretetnek új és új érzelmeivel hajtának előtte fejet. Pedig ennek a szűzi anyának fején nincs csillogó sisak, csak a kálvária fájdalmas töviskoronájának emléke, baljában nincs

pajzs, csak egy könny áztatta keszkendő, amivel szent fiát síratta el, jobbjában pedig nincsen semmiféle rejtelmes jelkép, evilági győzelmek ígéretére. Mégis ő a történelem legszikkasztóbb valósága, akiben megismerheti az ember az Isten ígéretének örök érvényességét. E csodálatos ünnep tanítása ma is: az összetört szív nem a Szűzanya tetszése szerinti szív, mert amikor mennybe tért, magával vitte a reményvesztettséget és a sírkeresztek mellől a kétségbe esést. De itt hagyta mennybe tért életének üzenetét: olyan csendesen és finoman emel a mennybe az isteni szeretet minden lelket, ahogy az ember emel ajkához egy-egy illatos virágot, hiszen azért ment fel Krisztus a kálváriára, hogy az őt szeretőkkel ezt megtehesse. E

nagy ünnepen mintha a mindenség minden harangja megkondulna. Az Isten legszebb, legmelegebb és legédesebb gondolata hazaért. „Égészen szép vagy, én lelkem szeplőtelenem”!

Mária, miként Krisztus felmenvén a mennybe, ajándékokat adott az embereknek - írja szépen Szent Bernát.

A görög és albán határhoz közel, a volt Jugoszláviában van egy régi műemlék templom. Abban egy csodálatosan szép ikon. Az angyalok hosszú sora között viszik fel Máriát, és a Szentháromság a trónon várja. Fia pedig eléje siet. Szinte érzi az ember ezt a csodálatos pompát, amivel az égiek szent kara fogadja.

Nagyboldogasszony

Augusztus 15-e Mária mennybevittele, magyar nevén Nagyboldogasszony, Nagyasszony napja, egyben Magyarország Mária oltalmába ajánlásának emlékűnepe (ez utóbbit *Magyarok Nagyasszonya* néven az 1896. évi millennium óta október 8-án külön ünnepként üli meg a katolikus magyarság). Ezért, meg azért is, mert az ünnep nyolcadába Szent István napja is beleesik - nem beszélve arról, hogy az aratás után végre a falusi nép szusszanhatott egyet -, ez volt a magyar egyházi év egyik nagy ünnepi időszaka.

A krónikus hagyomány Szent Gellért püspök érdemének tudja be, hogy Jézus anyja magyar földön a „Boldogasszony” nevet kapta. A kutatók többsége megegyezik abban, hogy a velencei Gellért képviselte idegen egyház az ősvallásunk istenasszonya iránti hódolatot aknázza ki ezzel a gesztussal a keresztény eszmék gyorsabb elfogadtatása érdekében. Azt azonban, hogy első királyunk ajánlotta volna országát az égi királynő oltalmába, amint az a köztudatban

él, nem tarthatjuk elfogadhatónak. István, aki a pápától kapott koronát, Szent Péter kegyelmébe ajánlotta Magyarországot. Amikor azonban a pápák erre való hivatkozással akarták érvényesíteni hűbérúri jogaikat István utódaival szemben, azok

igazítottak valamelyest a tényeken. Úgy írták újra az államalapító legendáit, mintha nem Péternek, hanem Máriának ajánlotta volna fel az országot. Az Árpád-korban mindenesetre Szűz Mária lett a magyarok legfőbb oltalma, a koronázó templomok, főpapi székesegyházak, számtalan monostor, búcsújáró hely és kisebb templom az ő égisze alatt állottak.

MÁRIA, AZ EMBER HIVATÁSÁNAK ELŐKÉPE

Mária mennybevétele ünnepének előképei visszanyúlnak az 5. századba, amikor az egyházat Jeruzsálemben Jézus Anyjának szentelték. Mauricius (582-602) bizánci császár augusztus 15-ére rendelte ezt az ünnepet, és kiterjesztette egész birodalma területére. A Kelet keresztényei Mária elszenderedését, az Istenanya mennyei születésnapját ünnepelték ezen a napon. A római keresztények a 7. század közepétől kezdve évente emlékeznek ugyanezekre a lelki tartalmakra. I. Hadrianus pápa

(772-795) volt az első, aki augusztus 15-ét Mária mennybevétele ünnepének nevezte.

Az egyház hitét és hagyományait felülvizsgálva XII. Pius pápa 1950-ben hirdette ki Mária testestül-lelkestül való mennybevitelének dogmáját, azzal a kéréssel, hogy a katolikus teológusok és katekéták magyarázataikban kapcsolják össze e hittételt a föltámadás tanával, megsejtetve ezzel az embernek a mennyi megdicsőülésre való elhivatottságát.

A II. vatikáni zsinat az egyházzal szülő dogmatikai konstitúciójában

külön fejezetet szentelt Máriának Krisztus és az egyház misztériumában: „Isten úgy határozott, hogy az emberi üdvösség titkát addig nem nyilatkoztatja ki ünnepéjében, amíg a Szentlelket ki nem árasztja Krisztus ígérete szerint. Ezért látjuk az apostolokat pünkösd napja előtt egy szívet, egy lélekkel állhatatosan imádkozni az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt. Máriát is látjuk tehát, amint imádkozik és esdekel az ajándékért: a Szentlélekért, aki az angyali üdvözletkor már leszállt reá, mint a Magasságbeli ereje. Végül a szeplőtelen Szület - az át-eredő bűnnek minden szennytől épség-

ben megőrzött - földi életének végén testestül-lelkestül felvette Isten a mennyi dicsőségbe. Felmagasztalta, a mindenség királynéjává tette őt az Úr, hogy tökéletesebben hasonuljon Fiához, az uralkodók Urához, a bűn és a halál legyőzőjéhez” (LG 59.)

„Amint Jézus anyja a mennyben - testében és lelkében már megdicsőülten - mintaképe és kezdete annak az Egyháznak amelynek az eljövendő világ korszakában kell teljessé válnia, ugyanúgy ezen a földön, a biztos remény és vigasztalás jeleként mindaddig világosodik az Isten zarándok népe előtt, amíg el nem jön az Úr napja” (Vö.2Pt 3,10), (LG 68.).

Egyenlőség, óh, esélyegyenlőség!

Statisztikai adatok és elemzések szerint a magyar társadalom harminc százaléka kifejezetten szegénynek számít, ugyanakkor öt-hat százalékát olyannyira felveti a pénz, hogy kényelmesen pöffeszkedhet, nyugodtan urizálhat ebben az országban. Az úgazdagoknak ez az 5-600 ezres rétege - anyagi helyzetét tekintve - a mai felső osztály. Az ő táboruk és a tisztas jövedelemszerzés világából már teljesen kiszorult réteg egy főre jutó jövedelme között huszonhatszerez a különbség!

De mit is jelent a huszonhatszerez szorzó a hétköznapok világában, a mindennapok gyakorlatában? Első megközelítésben annyit, hogy hárommillió (!) ember néhány tízezer forintot kitevő különféle állami vagy önkormányzati segélyből, támogatásból tengődik, s esély sincs rá, hogy munkaképes egyedei állást találjanak. Ezzel szemben van egy napról napra gyarapodó, az ország lélekszámahoz képest meglehetősen szűk, félmillió „elit”, melynek családfenntartói havonta forintmilliókat tesznek zsebre.

Érdemes kutatni emlékezetünkben, egyes pártok mily előszeretettel

kampányolnak országgyűlési választások alkalmával jóléti rendszerváltozás, szociális fordulat valamint a regionális különbségek mérséklésének ígéretével. Ez irányban mégsem változik semmi. Nemhogy csökkennének a társadalmi differenciák, inkább még nőnek. A jövedelmek között óriási az eltérés, s ezen belül elképesztőek a regionális különbségek. Ez aztán még arra is kihat, hogy az ország elmaradott területein és a kistelepüléseken már a pusztas élettartam is rövidebb, mint például Budapesten.

A régiókhoz kötődő jövedelmek közötti differencia egyik oka, hogy Magyarországon eleve egyenlőtlenül épült ki a termelési struktúra, s ebből továbbra is aránytalanul fejlődik a gazdaság. A főváros és agglomerációja nemcsak közigazgatási vízfő, hanem hazánk gazdasági centruma és egyben a nemzeti össztermék fő előállítója is. A kimutatások szerint a magyarországi GDP fele ebből a térségből származik. Tehát egy kétmillió nagyságú övezet áll szemben a fennmaradó nyolcmillió országgrésszel. A legtöbb külföldi vállalat - noha az utóbbi években mind az

ipari telkek, mind a munkaerő vonatkozásában a drágulás ott csillagászati mértékűt öltött - sokkal inkább választja letelepedésének színhelyül Budapestet, illetve környékét vagy még a Dunántúl északi és nyugati részét, mint a nagyságrendekkel olcsóbb kelet-magyarországi megyéket.

A KSH adatok Budapest mellett még Győr és Székesfehérvár kiemelkedő üzleti pozíciójáról tanúskodnak. Ha számba vesszük, hogy az e három városban megtermelt GDP a magyarországi számadat 65-70 százalékát is kiteszi, akkor felmerül a kérdés, mit csinálnak az ország fejlettebb, keleti részében? Részletekre bontva ugyanis döbbenetes a statisztika: míg az egy főre jutó GDP Budapesten már jócskán meghaladja a 20 ezer dollárt, addig Győr-Sopron-Moson megyében ez hozzávetőleg 15-17 ezer dollárt ér el. Nógrád és Szabolcs-Szatmár-Beregen ugyanakkor ez az érték mindössze 5900 dollár.

A fizetéseket az örökölt strukturális viszonyok mellett a folyamatosan alakuló munkaerőpiac is nagyban befolyásolja. Napjaink vállalati

beruházási kedvének sajátossága hazánk szerencsésebb sorsú vidékein az állások gyarapodását hozta. Másutt, ami volt, az is megszűnt. Nógrád, Heves és Borsod-Abaúj-Zemplén megye alkotta Észak-Magyarországon, illetve az Észak-Alföld bizonyos térségeiben a munkanélküliségi ráta többszöröse az országos átlagnak. Egyes körzetekben a lakosság 20-30 százalékanak nincs állandó munkahelye. Az Ormánságban ennél is rosszabb a helyzet: ott találunk olyan települést, melyben egyetlen lakos sincs, akinek biztos keresete lenne. A remény is odaveszett, kiút sem látszik már, hogy az érintettek sorsa a közeli jövőben jobbra fordulhat. Ha létesül is munkahely, az idősebbek a koruk miatt, a fiatalabbak a sok helyen megkívánt gyakorlat hiányában nem jutnak álláshoz. Sokszor a képzettségükkel is baj van. Az oktatási rendszer bűneként sok fiatal olyan végzettséget kap kezébe, mely a gazdaságnak felesleges, vagy kis számban van csak arra szükség. Az országvezetői politika „érdemei” közé tartozik még a diplomások 30 %-os aránya a munkanélküliek táborában. Döbbenetes láttelepet ad az országról az a tény is, hogy minél kisebb településen él valaki, annál rövidebb ideig tartó életre számíthat. Bármilyen meglepő: még a budapestiek által is csak büdösnek és piszkosnak tartott fővárosban is hosszabb az élet, mint falun. Vidéken ugyanis már amúgy is mostohább az egészségügyi intézményhálózat - ráadásul egyre csak tovább gyérül -, s keve-

sebb az orvos is. A KSH adatokból tudható, hogy Budapesten tízezer lakosra 68 orvos jut, viszont Borsod-Abaúj-Zemplénben 24,5, s Nógrádban még szomorúbb a helyzet: ott csak 21,9 gyógyító jut tízezer emberre. Ezzel a számsorral természetesen fordítottan arányos a betegségek gyakorisága. Hozzáadódik ehhez a mai egészségpolitika, mely betegmegelőzéssel végképp nem foglalkozik. Így beteg sem lesz kevesebb, sőt mindig több. És a drága pénzen kitanított 1500 orvos munkahelyét most felszámolván, jó részüket külföldre kényszerítik. Ezen kívül mintegy 6000 egészségügyben dolgozó is elveszti állását. A szakképzett nővérek és asszisztensek csak az egészségügytől távol találnak majd munkát, ha találnak egyáltalán.

A legnagyobb problémát persze az jelenti, hogy a kormánynak nincs igazából elképzelése a jövedelmi és regionális különbségekből fakadó kérdésekre. Vajon elkezdődnek-e végre a korábban beharangozott felzárkóztatási programok, s azok a gyakorlatban mit is jelentenek majd? Állami építkezéseket, netán a magántőke átterelését az ország fejletlenebb részeibe, esetleg a szociálisan hátrányos réteg felkarolását, helyzetük normalizálását? Jelentős munkahelyteremtés nem látszik, azok megszűnése annál inkább. Hol van már a szerencsi csokoládégyár, mi lesz a győri kekszgyártással, a magyar cukorrépa feldolgozó gyárakkal? Egész iparágak felszámolása zajlik, miközben tömegével árasztanak el bennün-

ket szlovák és lengyel élelmiszerekkel. Amikor tavaly a mohácsi cigány családok csapatosan Svédországba igyekeztek, akkor ennek megakadályozására tűzoltásként akadt hirtelen nekik közmunkaprogramra pénz, de tartós megoldás nem született. És a minden későbbi munkavállalási képességet - a műveltségéből és a civilizáltságból fakadó egészségkultúrát is - megalapozó iskolákat egyre-másra felszámolják, mert kicsi az osztálylétszám. Franciaországban nem engedik, hogy 17-nél több gyerek legyen egy osztályban, különben nem elég hatékony az oktatás!

Mi merre haladunk? Vannak itt megoldandó problémák. Nem a drogfogyasztás liberalizálásával, az összes vendéglő dohányzásmentessé tételével, az azonos neműek házasságának engedélyezésével vagy új kormányegység felépítésével kell foglalkozni. A gazdagok és a szegények jövedelme közötti huszonhatszerez szorzó radikális csökkentése a kitűzendő cél! Ehhez kell minden programot igazítani. Az igazi demokráciákban, Nyugat-Európában, a jövedelmek közötti átlagos eltérés mutatója csak négy-öttszörös lehet. Többek között ennek biztosítására tartják fenn az államot, és ezért van ott kormány. Anakronizmus, de úgy tűnik, hazánkban épp a „baloldali politika” nem törődik eléggé a szélesebb szegény réteg felemelésével.

Dr. Schmidt Pál

Lelkipásztori Munkatársak III. Országos Találkozója

A Világi Apostolok Közössége július 30. és augusztus 5. között Zamárdiban rendezi meg a Lelkipásztori Munkatársak III. Országos Találkozóját, amelynek témája: „Vidéki-lélek-jelenlét”.

A Világi Apostolok Közössége (VAK) azzal a céllal alakult, hogy a katolikus egyházban lelkipásztori munkatársként a szolgálókat támogassa és közösségbe gyűjtse. E cél érdekében többek között találkozók szervez, amelyekre eddig főleg a Szeged-Csanádi, Pécsi, Kalocsa-Kecskeméti és Kaposvári Egyházmegyében, valamint a határon túl szolgáló lelkipásztori munkatársakat hívta meg. Idén az ország minden pontjáról várják a lelkipásztori munkatársakat.

Az idei konferencia első felében szakmai programok, második felében pedig kötetlenebb családi, baráti nyaralásra, együttlétre lesz lehetőség.

A konferencia témájából - „Vidéki-lélek-jelenlét” - kiindulva a vidéki szolgálat értelmét, határait, jövőjét keresik majd a résztvevők. A gyermekeket idén külön programok várják.

Táborozás Magyarhertelenden

A siklósi Szent Imre Katolikus Általános Iskola és Előkészítő Szakiskola táborozása Magyarhertelenden

Ebben az évben is táborozást szerveztünk Magyarhertelendre, ami már hagyománnyá vált iskolánkban. Június 25-én indultunk vegyes korú gyerekekkel és egy kellemes hetet töltöttünk együtt.

különböző foglalkozásokon vehettek részt gyermekeink. Változatos jellegű kézműves tevékenységeket szerveztünk:

- gyöngyfűzés
 - festés (gipsz)
 - origami
 - túra során gyűjtött termékekből készült kompozíciók
- Kulturális foglalkozásokon belül hit-

vetelkedőkön is ügyeskedtek a gyerekek, mivel a háttérismereteik már adottak voltak. Minden gyermek részt vett a gyalogtúrán, mely a Mecseken át vezetett Orfűre. A természet megfigyelése volt a feladat (*termések, állatok, nyomok és környezetvédelem*). Nagy meglepetésünkre felfedeztünk egy természetvárat, mely újdonság volt számunkra.

A mindennapi jó időnek köszönhetően délutánjaikat strandolással töltötték, ahol pihenhettek kis mértékben úszni tanulhattak. Esténként különböző sportvetelkedőket szerveztünk táborozóink számára, amely a mindennapi mozgás mellett jó hangulatot biztosított. A szobák és a vetelkedők is lehetőséget adtak arra, hogy a meglévő barátságok még szorosabbá váljanak és újabbak alakuljanak. Így jobban megtanulták, hogy megbecsüljék egymást, alkalmazkodjanak egymáshoz és hogy mit jelent egy adott csoporthoz tartozni. A szobák rendjére is kellett ügyelni, ugyanis az első naptól kezdve tisztasági versenyt hirdettünk, melyet nagy meglepetésünkre a fiú szoba nyert meg. Táborozásunk alatt megtisztelt bennünket látogatásával Farkas Béla siklósi és Ronta László harkányi esperes-plébános úr, akik elbeszélgettek a gyerekekkel és a felnőttekkel is.

Az utolsó este táborúttal zárult, ahol közös éneklés volt.

Szomorúan, de nagyon sok élménnyel gazdagodva indultunk haza június 29-én.

Köszönjük a püspökségnek, hogy lehetőséget biztosítottak számunkra, hogy a hátrányos helyzetű gyerekeinket táboroztathattuk.

Tisztelettel és köszönettel:
a táboroztató pedagógusok

Siklós, 2007. július 2.

Kapitány Anita
táborvezető

Napjainkat reggeli áhítattal kezdtük és esti imával zártuk. Délelőttönként

tan, irodalmi témájú feladatok vártak a gyerekekre. Szentek életéről szóló

„Reményt és jövőt adok nektek” VÁROSMISSZIÓ BUDAPEST

2007. szeptember 16-22.

A 2007. év Budapest számára a városmisszió éve. II. János Pál pápa indítására több európai nagyváros püspöke úgy érezte, hogy új módon kell bemutatnunk hitünk gazdagságát a világnak. Nyilvánosan is fel kell mutatnunk Krisztus jó hírének jelét és mindazt a kulturális és emberi gazdagságot, amit a kereszténység Európában ma is hordoz. Ezért hát bátran, de nem agresszívan, a modern hírközlés, a látvány, a művészetek és a zene eszközeit is felhasználva fordultunk Európa nagyvárosainak lakóihoz. A város a világnak, a profán világnak a jelképe is. Olyan hely, ahol különböző nyelvű, kultúrájú, vallású, világnézetű emberek találkoznak egymással. Olyan hely, ahol nem a szépen megélt önazonosság gazdagsága, hanem az arc nélküli szürkeség, az érdektelenség, a sodródó tömegmagatartás, az elmagányosodás hordozza a legnagyobb

veszélyt. Ezért olyan aktuális Jeremiás próféta szava, mely idei misszióknak jelmondata: „Reményt és jövőt adok nektek”.

Amikor Bécs, Párizs, Lisszabon és Brüsszel közösségéhez fordulunk, 2007. őszére Budapest meghívását szeretnénk továbbítani. Várjuk a missziós városok püspökeit és képviselőit,

a környező országok és a távoli világrészek érdeklődő püspökeit és hívő embereit is. Tartsanak velünk az imádságban, valamint a kulturális és lelki programokban! A tapasztalatok egymást erősítik hitünk örömeinek továbbadásában. Így válik napjainkban ez a tanúságtétel is ténylegesen világméretűvé, a szó jó értelmében globálissá.

Amint templomaink és hívő közösségeink Isten jelenlétét sugározzák és ezzel új, értelmes, önzetlenségre hívó közösséget teremtenek az emberek között, úgy a modern nagyvárosok egészében is Krisztus személyes jelenléte és üzenete hitünk szerint emberibbé, értékesebbé teszi az egész közösség életét.

Erdő Péter
bíboros, prímás, érsek

Városmisszió Szervezőiroda

Homor Ferencné és Jákfalvy-Dragán Edit

1035 Budapest Kórház u. 37.

Telefon: (1) 388-89-82; 439-10-23

Fax: (1) 439-10-22

E-mail: info@varosmisszio.hu vagy info@icne.hu

Várnai Péter - plébániai missziók koordinátora

E-mail: varnai@btk.ppke.hu

Mobil: (20) 770-86-93

Bitsánszky Jánosné - szállás és regisztráció koordinátora

E-mail: szallas@varosmisszio.hu

Török Viktória - sajtóreferens

E-mail: press@varosmisszio.hu vagy press@icne.hu

Városmisszió Európa nagyvárosaiban

„Emlékezzünk meg az Egyház számos gyermekéről, aki Európa története folyamán a családi, hivatásbeli és társadalmi élet rejtettségében éltek nagylelkű és hiteles, szent életet. Az „öreg” kontinensen is széles társadalmi és kulturális rétegek vannak, melyekben a szó szoros értelmében vett pogányokhoz szóló missziót kell teljesíteni.”

(II. János Pál pápa: Ecclesia in Europa)

Napjainkban sokan élnek meg lelki vihart és kimerültni látszanak a szellemi-lelki tartalékok. Környezetünkben egyre többen élnek spirituális hátszín nélkül. Az Egyház élete Európa nagyvárosaiban immár ötven éve radikális változásokon megy keresztül. Korunk embere az a „pásztor nélküli nyáj”, amelyhez Krisztus küld minket. A megfigyelhető mozgások arra ösztönöznek minket, hogy megújítsuk a hitünkről szóló tanúságtételünket. A Szentatya ezekkel a szavakkal bátorítja a városmisszióban résztvevőket: *„Európa nagyvárosainak új lendületre van szüksége, hogy új életre keltsék a keresztény lelkiéletet.”* (2004. február 20-án) Négy európai főváros - Bécs, Párizs, Lisszabon és Brüsszel - főpásztorainak közös elhatározásával, valamint az Emmanuel Közösség támogatásával fogalmazódott meg a városmissziók (ICNE) terve. Az első városmissziót 2003 májusában Bécsben szervezték meg. A következőre ez év október utolsó hetében. Párizsban kerül sor. Erdő Péter bíboros úr 2003 Pünkösdjén hirdette meg a Főegyházmegye 2003-2005 közötti missziós programját, majd novemberben nyilvánosságra hozta a 2007-es városmissziós tervét.

A „városmisszió”-ként ismert rendezvény a bécsi és a párizsi tapasztalatok alapján alapvetően két nagy programcsomagot ölel fel. Az egyik a „Nemzetközi Kongresszus az Új

Evangelizációért”. Néhány napon át tartó, egy jelentős emblematikus helyszínen evangelizációs nagyprogram, valamint hozzá csatlakozó többféle műfajú találkozóznak és rendezvénynek teret adva.

(liturgia, tudományos konferencia, tanúságtétel, kerekasztal, bemutatkozás, stb.).

Célközönsége az evangelizáció legkülönbözőbb köreiből élő tapasztalatainak megosztása, valamint a katolikus értékrend és életmód felkínálása. A másik eleme a szűkebb értelemben vett „városmisszió”, melynek gerincét a helyi evangelizációs programok adják. Jellemzésére leginkább a plébániai adottságok és lehetőségek figyelembevételével a „szabadon választott” jelző alkalmazható. Utcamisszió, művészeti fesztivál, liturgikus alkalom, szociális misszió, prédikációsorozat, sport, koncert, vitaest mellett sok meghívó program jöhet szóba.

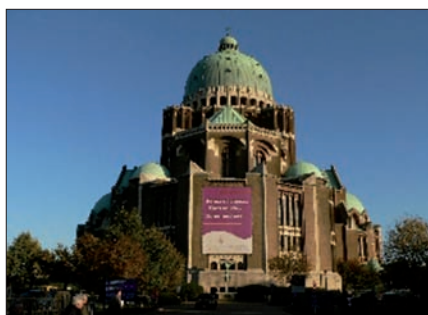
A plébániák, katolikus intézmények, valamint a lelkiségi mozgalmak alkotják a szervezői és meghívói gerincet. Mindkét esetben a szellemi-lelki hangsúly a Krisztussal való személyes találkozón és a Vele való kapcsolat megújításán van. A két prog-

ramcsomag célközönsége, programjaik és szervezési módszereik eltérőek, de folyamatos együttműködésük és összehangolásuk nélkülözhetetlen. A bécsi és a párizsi beszámolók az előkészületekre nagy kapacitásokat és hosszú időt irányoztak elő. A szellemi-lelki „előmunka” mellett pedig tekintélyes anyagi-technikai és személyi háttérrel is igényeltek.

„Mindegyik nagyvárosnak megvan a maga története, a maga arca. Mégis ami a papi hivatást illeti, meglepő hasonlóságokat ismertünk fel a nagyvárosok helyzetében. Ezért határozottuk el, mi a nagyvárosok bíborosai, hogy a nagyvárosok evangelizációját megpróbáljuk egymás tapasztalatait felhasználva, közös erővel, együtt végezni. Célunk az, hogy a nagyvárosok újraevangelizációját előmozdítsuk és megújítsuk a városi plébániákat misszióink által.”

Magyar Kurír

Zarándokúti élményeink

A Pécsei Egyházmegye Rendezvényszervező Irodája az általa szervezett zarándokutak résztvevői részére fotó- és írásos beszámoló pályázatot hirdet, amelynek célja, hogy a zarándokút élményeit, a számukra legfontosabb pillanatait, érzéseit örökítsék meg. A kiemelkedő írások megjelennek a sajtóban, a képekből pedig kiállítást rendeznek, melyre meghívják a pályázat és a zarándokutak résztvevőit, ill. az érdeklődőket.

A képek elkészíthetők hagyományos (analóg) fotókkal, ill. digitális felvételekkel. A hagyományos fényképek hosszabbik oldala 30 cm, a digitális képek beküldői CD-n vagy DVD-n juttathatják el fotóikat (300 dpi, méretezés 30x20 cm).

Az írásos beszámolókat A/4 oldalnyi terjedelemben várják a pályázat kiírói. A felhívást közzétevők nem a teljes utazás személyes hangú bemutatását várják, inkább egy-egy nagy hatású mozzanatát, pillanatát - annak minél mélyültebb emberi, lelki és érzelmi oldaláról.

Mindkét kategóriában az arra érdemes három legkiválóbb pályamű elkészítője értékes jutalomban részesül.

A pályázati anyag kiadványainkban történő közzétételéhez, felhasználásához a résztvevők hozzájárulnak.

A pályaművek beadásának határideje:
2007. november 30.

Helye:
Egyházmegyei Rendezvényszervező
és Programiroda, Pécs, Káptalan u. 6.

Az értékelés várható időpontja:
2008. február

Püspökvári zenés esték

Augusztus 16. 19.00 • Operett, musical est
Belépő a helyszínen vásárolható. 1.000 Ft.
Információ: 72/513-030

Völgységi Szabadtéri Játékok Kisdorogon

A Pécsei Egyházmegye **Caritas Ifjúsági Színjátszó** csoportja
2007. augusztus 11-én, szombaton 19:00 órai kezdettel
a templom előtti szabadtéren **előadja a Quo Vadis című színművet.**
Henryk Sienkiewicz világhírű, Nobel-díjas regényéből készült színdarab Néro idejében játszódik.

Esőhelyszín: Kisdorog, Római Katolikus Templom
Belépés: díjtalan. Adományokat a csoport a további működéshez szívesen fogad.

Az Egyházmegyei Rendezvényszervező és Programiroda,
valamint a Kisdorogi Önkormányzat szeretettel várja a környékről az érdeklődőket.
Nagyobb érdeklődés esetén gyűjtő buszkülönjáratokat tudunk biztosítani.
Ebben az esetben kérjük forduljanak irodánkhoz.

Egyházmegyei Rendezvényszervező és Programiroda
Pécs, Káptalan u. 6. Tel: 72/513-080

Digitális történelem

A Pécsi Egyházmegye 1000 éves jubileumára való előkészület részeként indult útjára 2006 őszén a Digital History - Elektronikus történelmi és kulturális tartalomfejlesztés projekt, mely közösségi kezdeményezés, a Szlovénia-Magyarország-Horvátország Szomszédsági Program 2004-2006 keretében.

A projekt tevékenységei végrehajtásának helye:

- Pécsi Egyházmegye
- Djakovó-Szerémségi Egyházmegye

A projekt által érintett területek (*Baranya megye és Eszék-Baranya megye*) közös szakrális, kulturális, valamint történelmi hagyatékának kihasználása indokolja a pályázat megvalósítását. Mindeddig nem volt lehetőség a horvát-magyar szakrális turisztikai vagyoni egységes feldolgozására, illetve kihasználására.

A pályázat eredményeként létrejövő kiadványaink hagyományos könyv, multimédiás DVD és VHS formában készülnek majd el. A napjainkban egyre dinamikusabban

növekvő internet felhasználókat igyekszik kielégíteni jelen internetes oldal és a hozzá kapcsolt adatbázis, mely megteremti a lehetőségét, hogy a terület látványosságait otthonunkból ismerhessük meg, járassuk körbe. A tartalmak - akár csak az internetes oldal - négy nyelven elérhetőek.

Idén júniusban a megvalósítás első mérföldkövéhez értünk, amikor is rendelkezésünkre áll egy 1500 képből álló archívum, melyben horvát és magyar szakrális emlékek gyűjteménye szerepel, illetve több órás videofelvétel, ami a készítendő DVD és VHS kazetta alapjául szolgál. Az említett kiadványok 2008. januárjában kerülnek bemutatásra.

A benyújtott pályázattal a Pécsi és Djakovói Egyházmegye közös történelmi múltjának emlékeit szeretnénk átültetni a jelenbe, illetve erősíteni.

Jubileumi gyalogos zarándoklat

Egyházmegyénk ezer jubileumára készülve gyalogos zarándoklatra hívjuk és várjuk híveinket! *Gyülekező és találkozó augusztus 25-én 8.00 órakor a szigetvári plébánia templomban.* Itt lesz lehetőség a szentgyónás elvégzésére. 9.00 órakor indul a zarándoklat Turbékra, ahol érkezé-

sünkör püspöki mise lesz, majd imádságok, s kora délután indulunk haza. Kérjük a plébánosokat, szervezzenek csoportokat, és jöjjenek, hogy a kevésbé ismert zarándokhelyeinket megismertessék a hívekkel.

Havasboldogasszony ünnepe a pécsi havihegyi templomban

Augusztus 4. szombat:

- 12.00 órától nyitva áll a templom
- 18.00 litánia
- 19.00 szabadtéri búcsúnyitó szentmise
- 20.00 görög katolikus szent liturgia 24.00-ig virrasztás
- 24.00 zarándokok elhunyt hozzátartozóiért mutatnak be szentmisét
- Imádságos virrasztás reggelig

Augusztus 5. vasárnap

- 7.00 körmenet indul az Ágoston térről a Havihegyre
- 8.00 horvát nyelvű szentmise a templomban
- 8.00 magyar nyelvű szentmise szabadtéren, zenekarral
- 10.00 német nyelvű püspöki szentmise szabadtéren
- 11.30 magyar nyelvű szentmise
- 17.00 búcsúzóró szentmise újmisés áldással és a végén körmenettel

*„Érzem, hogy elkezdődik küldetésem,
hogy megszerettessem a jó Istent úgy, ahogy én
szeretem, hogy az én kis utam a lelkeknek adjam.”*
(Szent Teréz)

Kedves Testvéreink!

Nagy örömmel hívjuk mindnyájukat közös ünneplésre kolostorunkba Lisieux-i Szent Teréz ereklyéinek látogatása alkalmából augusztus 29-31. között.

Együtt adjunk hálát az Úrnak nagy szentjéért, kérve közbenjárását Egyházunk és hazánk jövőjéért, mert amint ő mondta: „A bízalom csodákat tesz.”

perjelnö

Részletes információt következő lapszámunkban közlünk!

Püspöki Palota

Látogatási rend:

Június közepétől
szeptember végéig
minden csütörtökön
14:00, 15:00 és
16:00 órai kezdettel.

Alapítását Szent István király uralkodásának idejére teszik.

Az első pécsi püspök a legújabb kutatások szerint Bonipert, a második Szent Mór.

Az évszázadok során a palotát tűzvész és háborúk sújtották, jelenlegi formája a XVIII. - XIX. századi, illetve az azóta is folyó építkezések eredménye. Itt tekinthető meg többek között a pécsi Petró gyűjtemény.

A Püspöki Palota kizárólag idegenvezetéssel látogatható!

Érdeklődni lehet a (72) 513-080-as telefonszámon, az Egyházmegyei Rendezvényszervező és Programirodában.

